Pomagamy tak, żeby było bezpiecznie

Zbór, relacje i służba • Dz 6:1–7; Jk 2:1–9

Myśl przewodnia

Pomagamy mądrze, zauważając innych i prosząc dorosłych o bezpieczne wsparcie.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

W pierwszym zborze ludzie pomagali osobom, które miały niewiele. Pewnego dnia zauważono, że część kobiet zostaje pominięta.

Dorośli porozmawiali o tym i wybrali osoby, które miały zadbać o sprawiedliwy podział pomocy.

My też możemy zauważyć, że ktoś czeka zbyt długo, nie ma kredki albo jest sam. Możemy zapytać zaufanego dorosłego, jak pomóc.

W dawnej wspólnocie niektórzy ludzie zostali pominięci przy pomocy. Inni zauważyli problem i zaczęli go naprawiać. Na naszych zajęciach sprawdzamy, czy nikt nie został bez materiałów albo bez miejsca. Jeśli ktoś potrzebuje pomocy, prosimy dorosłego, aby mądrze ją zorganizował.

Dobre pomaganie jest życzliwe i bezpieczne. Nikt nie musi iść sam do nieznajomego ani oddawać swoich rzeczy bez zgody.

Cele lekcji

• Wskazuje osobę, która została pominięta w fikcyjnej sytuacji.

• Rozpoznaje prostą pomoc.

• Wie, że zadania z obcymi osobami wykonują odpowiedzialni dorośli.

• Odpowiada na pytanie kontrolne: Co robimy, gdy ktoś został pominięty?

Przebieg zajęć

Wprowadzenie i pytanie — 3 min

Rozłóż rekwizyty lub przygotowane ilustracje i nawiąż do codziennego doświadczenia dziecka: Co zrobili dorośli w pierwszym zborze, gdy nie wszyscy otrzymywali pomoc? Pozwól odpowiedzieć gestem albo milczeniem.

Lektura Biblii i kontekst — 6 min

Opowiedz prostym językiem o fragmencie Dz 6:1–7; Jk 2:1–9. W Jerozolimie pojawiła się skarga, że niektóre wdowy są pomijane w codziennym wsparciu. Apostołowie zaproponowali wybór siedmiu ludzi do wykonania zadania i zachowali odpowiedzialność za nauczanie. Jakub piętnuje wyróżnianie bogatych kosztem ubogich. Przeczytaj z Biblii krótki, wybrany urywek i pokaż jego miejsce w opowieści.

Rozmowa i rozumienie — 4 min

Zadaj pytanie dotyczące bohaterów i wyborów. Zastosuj jeden przykład: Pomagamy mądrze, zauważając innych i prosząc dorosłych o bezpieczne wsparcie. Nie wyciągaj od dzieci szczegółów z życia rodzinnego.

Ćwiczenie i zastosowanie — 6 min

Rozłóż trzy pluszaki i tylko dwa papierowe kubeczki. Zapytaj, kto został pominięty. Wspólnie dobierzcie trzeci kubeczek i poproście dorosłego o pomoc w podziale. Nie rozmawiaj o zasobności domów dzieci. Udział i forma

odpowiedzi pozostają dobrowolne. Nie żądaj osobistych zwierzeń.

Podsumowanie i zadanie domowe — 3 min

Sprawdź, czy uczestnicy potrafią odpowiedzieć: Co zrobili dorośli w pierwszym zborze, gdy nie wszyscy otrzymywali pomoc? Przypomnij myśl: Pomagamy mądrze, zauważając innych i prosząc dorosłych o bezpieczne wsparcie. Propozycja dla rodziny: Przy wspólnym posiłku zapytajcie, czy wszyscy mają to, czego potrzebują, i czy można komuś spokojnie pomóc.

Ćwiczenie uzupełniające

Policz miejsca przy narysowanym stole i dorysuj brakujące krzesło.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Co zrobili dorośli w pierwszym zborze, gdy nie wszyscy otrzymywali pomoc?

Zauważyli problem i wyznaczyli osoby do sprawiedliwego zorganizowania pomocy.

Co robimy, gdy widzimy, że ktoś jest pomijany?

Zwracamy uwagę i prosimy odpowiedzialnego dorosłego o pomoc.

Czy musimy pomagać obcym osobom bez dorosłych?

Nie. Zawsze potrzebna jest bezpieczna organizacja.

Co robimy, gdy ktoś został pominięty?

Mówimy o tym życzliwie prowadzącemu i pomagamy znaleźć rozwiązanie.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie, także szerszy kontekst wskazanych wersetów
- karta pracy SM-G1-A-45
- kartki, kolorowe kredki i tablica do wspólnych notatek
- ilustracje i przedmioty bezpieczne dla wieku

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Dz 6 relacjonuje pomijanie wdów hellenistycznych w codziennym rozdzielaniu wsparcia; odpowiedzią jest wspólny wybór siedmiu. Tekst nie nadaje im wprost późniejszego technicznego tytułu diakona. Nie wyciągaj wniosku, że potrzebujący ma milczeć lub bezwarunkowo podporządkować się liderom.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Działania pomocowe wymagające kontaktu z nieznajomymi organizują odpowiedzialni dorośli.
- W Dz 6:1–7 konflikt dotyczy nierównego traktowania wdów należących do dwóch grup językowo-kulturowych. Zwróć uwagę na skargę, rozpoznanie problemu i organizacyjną odpowiedź.
- Siedmiu wybranych mężczyzn nie jest w tekście Dz 6 nazwanych dosłownie „diakonami” w późniejszym technicznym znaczeniu. Nie dopisuj do opowiadania gotowej struktury urzędów kościelnych.
- Jk 2:1–9 ostrzega przed faworyzowaniem zamożnych. Pomoc obejmuje sprawiedliwą procedurę, sprawdzenie potrzeb, poszanowanie godności i poufności.

• Podczas pracy z dziećmi wyłącz zbiórki danych o ubóstwie rodziny, publiczne wskazywanie potrzebujących oraz powierzanie nieletnim wizyt u nieznajomych. Pomoc musi być nadzorowana przez przygotowanych dorosłych.

• Gdy dziecko zgłasza krzywdę lub zaniedbanie, kieruj się obowiązującymi standardami ochrony małoletnich. Zajęcia nie mogą prowadzić do prywatnego przesłuchiwania ucznia.

• Nie organizuj działań pomocowych z dziećmi bez odpowiedzialnego nadzoru; nie zbieraj danych osób potrzebujących i nie zawstydzaj rodzin.

• Dz 6 opisuje reakcję na skargę o nierównym traktowaniu wdów. Wybrani mężczyźni nie są tam bezpośrednio nazwani technicznym tytułem diakonów.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Dz 6 relacjonuje pomijanie wdów hellenistycznych w codziennym rozdzielaniu wsparcia; odpowiedzią jest wspólny wybór siedmiu. Tekst nie nadaje im wprost późniejszego technicznego tytułu diakona. Nie wyciągaj wniosku, że potrzebujący ma milczeć lub bezwarunkowo podporządkować się liderom.

Kontynuacja w domu

Wybierzcie jedno zadanie domowe, którym sprawiedliwie się podzielicie.